

GŁOS POLSKI

Dziennik polityczny, społeczny i literacki.

PRENUMERATA:

Miesięcznie Mk. 5.00. Kwartalnie Mk. 15.00. Za odno-
czenie dopłaca się 50 fen. miesięcznie.

Prenumerata przez pocztę miesięcznie Mk. 6.00. Kwar-
talnie 19.00.

Cena numeru pojedynczego 30 fen.

Redakcja i Administracja w Łodzi:

Piotrkowska 106. Telefon 199.

Telefon w Warszawie 609.

OGŁOSZENIA:

Zwyczajne: 65 fen. za wiersz petirowy jednoszpaltowy (na
stronie sześć szpalt).

Drobne: 10 fen. za wiersz, najmniej 1.00 Mk.

Nadesłane: przed tekstem 2 Mk., w tekście 2.50 fen., po te-
kście 1.50 fen. za wiersz petirowy (str. 4 szp.).

Nekrologi: 1.— Mk. za wiersz petirowy (str. 4 szp.).

ODEON

Jutro premjera!

Niebywały dramat defektywny

„NOC W SKARBECU“

Nad program:

Król śmiechu Fertner jako „Antoś w balecie“.

Szyllizanka

Biegański

9849

Nowa droga demokracji polskiej.

Uchwałą jednogłówną, po wysłucha-
niu deklaracji wszystkich stronnictw i po
wszechstronnem omówieniu konieczności
nawiązania stosunków sprzymierzeńczych
z państwami zwycięskiej koalicji, posta-
nowił suwerenny Sejm zawrzeć przymie-
rze z państwami demokratycznymi Zachodu.
Uchwała ta nie jest li tylko uosobieniem
sympatii, jakie od początku wojny góro-
wały w Polsce dla zachodu.

Trzeba pamiętać — podkreślił to
dosć dobitnie poseł Perł że te niewątpli-
wie powszechną przyjaźń i wiarę Polski
we Francję zaświadczają przynależność
carskiej Rosji do koalicji antyniemieckiej.
To było źródłem niedostatecznej wiary w
pewnych sferach w możliwość pomyślnego
dla nas rozwiązania sprawy polskiej
u boku tego związku mocarstw, w którym
Rosja ze względów łatwo zrozumiałych
tak wybitną odgrywała rolę.

Zastrzeżenia i wątpliwości te usta-
piły wszakże z chwilą, gdy w Rosji runął
carat, gdy kolos wschodni przestał od-
grywać rolę czynnika decydującego. Siłą
rzeszy uznano w sferach miarodajnych
Zachodu, że odrodzenie Polski musi być
dokonane, nie tylko w imię hasła spra-
wiedliwości i prawa, tylekroć nadużywa-
nych w czasie wojny, ale przede wszystkim
i głównie ze względów polityki real-
nej. Albowiem, gdy caratu nie stało,
— nie trzeba już było liczyć się z temi
wszystkimi zastrzeżeniami, które dla
Francji, jako pierwszej w entencie, wy-
pływały z przymierza z Rosją. To jedno.
Z drugiej strony, należało przywrócić
Polsce jej dziedzictwo i własność nie tyl-
ko od granic wschodnich, ale też zachod-
nich.

Zrozumiano na zachodzie, że powa-
lenie Niemiec, dokonane na polach Fran-
cji, nie będzie kompletne, jeżeli Polska
nie odzyska wszystkich ziem dawnego
zaboru pruskiego, a przede wszystkim
Gdańska. Jest więc odbudowanie silnej
Polski z punktu widzenia polityki enten-
ty zagadnieniem obopólnych interesów.
Na tem stanowisku stanął wyraźnie i bez
zastrzeżeń przywódca lewicy sejmowej,
poseł Daszyński. Dał on wyraz przekon-
niam, że sojusz, zawierany obecnie z
mocarstwami demokracji zachodnich, u-
gruntowany jest na platformie wspólnych
interesów, a ta wspólna dyktuje polce-
zenie i ześrodkowanie wysiłków naszych
z pomocą Europy zachodniej dla ustalenia
nowych warunków naszego bytu państwo-
wego.

Dobrze się stało, że uchwała po-
wyższa powzięta została jednomyślnie i
to w taki sposób, który obecnym w loży
dyplomatycznej członkom misji międzyso-
juszniczej, z ambasadorem Noulensem na
czele, zaimponował. Uchwała ta, ma dla
naszych stosunków zagranicznych znacze-
nie pierwszorzędne. — Lewica sejmowa,
trzeźwa i oględna w rachubach politycz-
nych bardziej, niż inne stronnictwa, które
szczęśliwie się tom, że zawsze uprawiały
politykę „realną“, podkreśliła przez usta
swoich przedstawicieli, że Polska, przy-
stępując do sojuszu politycznego i mili-
tarnego z państwami Zachodu, nie dopu-
ści, aby inny sprzymierzeniec tychże mo-
carstw t. j. dorobkiewiczowsko zaborec
Czechy rozrastały się kosztem ziemi pol-
skiej. Pokoju, przynajmniej „prusakom
słowiańskim“ Śląsk cieszyński nie uzna
Polska, a przede wszystkim nie uzna
polska klasa robotnicza, stanowiąca rdzeń
ludności na Śląsku, ta klasa, która przed
kilku dniami na wiecach 80,000 osób, wy-
powiedziała walkę na śmierć i życie na-
jazdowi czeskiemu.

Sojusz, przy którym w grę wchodzi
spółdziałanie militarne, a więc czynnik,
najbardziej ważki w życiu każdego naro-
du, musi mieć podstawy trwałe. Rozumie-
my wszyscy, że jest on koniecznością dla
stron obu i właśnie dlatego pragniemy
go najgoręcej, aby nad Sekwaną i Tamizą
zrozumiano, że nie uwzględnienie naszych
interesów żywotnych, może te podstawy
podważyć.

Sojusz Polski z państwami zachod-
nimi proklamowany był w Sejmie i poza
nim pod hasłem wspólnej walki z Niem-
cami. Motyw to główny, jakim kierowały
się stronnictwa polskie, głoszące za tym
sojuszem. Ale nie jedyny. Uzyskanie
pomocy od mocarstw sprzymierzonych w
obronie granic, jest motywem ogólnym.
Sejm uznał jednomyślnie, że najawzię-
szym wrogiem Polski są Niemcy, które
bez względu na to, czy rządził nimi Lu-
dendorff, czy ster rządu sprawują Schei-
demann i Ebert, widzą w potężnej, zje-
dnoczonej Polsce niebezpieczeństwo dla
rzeszy niemieckiej. Pos. Daszyński mówił
porównując o idei ligi narodów, do której
Polska ma wejść i zaznaczyć, że demo-
kratyczna Rzeczpospolita Polska cudzych
ziem nie pragnie, ale z naciskiem, w któ-
rym brzmiała granitowa decyzja całej
Polski, zapowiedział, że ziemi polskiej
nikomu nie odstąpimy.

Państwo nasze chce i pragnie żyć
w zgodzie i pokoju z sąsiedzami. Jeśli
zmuszone jest, wbrew woli swojej, pod-
jąć walkę, to nie w imię hasła, jakie
przyswiecały imperjalistom niemieckim,
gdy wojnę rozpoczynali, ale jedynie i wy-
łącznie dla obrony swoich granic.

Polska pragnie pokoju, który będzie
dla niej, znużonej obcymi rządami, najaz-
dem i okupacją, erą rozkwitu i organicz-
nego zespolenia trzech dzielnic w jedno
wielkie państwo. Pokój ten da nam mo-
żność zgromadzenia swych wysiłków w
tych dziedzinach, w których dotychczas
dzięki obcym rządóm zostawaliśmy w ty-
le. Ale, jeśli pokój upragniony nastąpić
ma kosztem pomniejszenia ojczyzny, to
byłby to objaw małoduszności, abyśmy
nani przystać mogli. Tak też rozumuje
Sejm, który, pragnąc pokoju, przygo-
tuje naród do — obrony.

Sojusz z państwami zachodnimi zo-
stał zawarty. Polska, siłą wypadków,
wchodzi do rodziny narodów i podejmuje
przerwaną przez rozbiory rolę czynnika
polityki międzynarodowej. Zaczynamy być
państwem suwerennym, dla którego przy-
mierze z Zachodem jest zagadnieniem
normalnego rozwoju. Dużo się u nas
mówi o postępie demokracji. Niestety
niektóre objawy świadczą, że w pewnych
sferach hasła demokratyczne poplaczają
jedynie w czasach wyborów.

W naszym życiu państwowym wypa-
dnie nam z konieczności wzorować się na
Francji, gdzie demokratyzm jest nie tylko
hasłem, ale przede wszystkim treścią ży-
cia państwowego, gdzie płomienny patryo-
tyzm idzie w parze z rozumną, uczciwą
gospodarką. Będziemy musieli nasze
skomplikowane zagadnienia społeczne
zaognione i zagniatwane, dzięki wojnie
i gospodarce obcych, rozwiązywać na
wzór angielski, to znaczy, że będziemy
musieli dążyć do rozumnego skierowania
we wspólne łożysko dążeń obojczych
i kapitalu.

Sojusz polski z zachodem będzie
przedewszystkiem podaniem bratniej dło-
ni przez młodą demokrację polską jej
starszym potężnym siostrzycom zachod-
nim. Sojusz polski z zachodem — to
źródło i droga rozwoju i rozkwitu demo-
kracji polskiej.

Wręb.

O ziemie polskie.

Komunikat polskiego sztabu generalnego

z dnia 1 kwietnia.

Front galicyjski.

Pod Lwowem zwykła czynność arty-
lerji i utarczki patroli. Na południe od
linji kolejowej Lwów—Przemyśl silniej-
sza działalność wywiadowcza. Nasze ba-
terje ostrzeliwały kolumny piechoty nie-
przyjaciela na drodze z folwarku Sosnina
do Uhre Niezabitowskich. Ataki ukraiń-
skie pod Wiszenką Małą i Majdanem od-
parto z wielkimi stratami dla nieprzyja-
ciela. W czasie tej akcji odznaczył się
bataljon lubelskiego pułku pod dowód-
stwem majora Wieczorkiewicza. Na pół-
noc od Magierowa walka artylerji. Pod
Rawą ruską i Belzem spokój.

Front wołyński.

Jedna z naszych kompanji piechoty
oczyściła z ukraińców Horów, Celewice
i Kozłów na południe od Włodzimierza
wołyńskiego. Nad Stochodem zwykła strze-
lanina placówek.

Front litewsko-białoruski.

Drobne utarczki patroli. Nasz pod-
jazd rozproszył oddział kawalerji pod
Cziborami 10 kilm. na południe zachód
od Lidy i wziął do niewoli 3 czerwono-
gwardystów.

W zastępstwie szefa sztabu generalnego
Haller pulk.

Sprawa granicy polsko-czeskiej.

Paryż, 1 kwietnia.

(P. A. T.)

Dep. Havasa. Komisja do spraw pol-
skich odbędzie jutro posiedzenie i wysłucha
2 delegatów, przebywających obecnie w
Paryżu w sprawie rozgraniczenia obszarów
czesko-polskich.

Gdańsk — państwem neutralnem.

Paryż, 1 kwietnia.

(P. A. T.)

Dep. Havasa. „Temps“ pisze:
Zdaje się, że rządy sprzymierzone i
zaprzyjaźnione postanowiły przejść
do porządku dziennego nad zarzutami
niemców i w razie potrzeby siłą
wymusić wyładowanie wojsk pol-
skich w Gdańsku. Jednakowoż ope-
racja ta nie mieściłaby w sobie ko-
niecznie w ich przekonaniu przyłąc-
zenia Gdańska do Polski. W sprawie
„granicy Polski rządy sprzymierzone

jak się zdaje, skłaniają się do myśli
utworzenia do okola Gdań-
ska państewka neutral-
nego tak, aby uniknąć przyłączenia
tej części wybrzeża czy to do Nie-
miec czy do Polski.

O zaprzestanie ognia artyleryjskiego na froncie niemiecko-polskim.

Warszawa, 1 kwietnia.
P. A. T.)

Z Paryża donoszą „Journal de De-
bat“ powtarza wiadomość, którą z Berli-
na otrzymały „Münchener Neueste Nach-
richten“ według której naczelne dowództwo
niemieckie nakazało zaprzestanie ognia
artyleryjskiego na froncie polskim. Roz-
kazem tym przyznaje się naczelne do-
wództwo do faktu, któremu dotychczas
uporczywie przeczyło, a mianowicie, że
wojsko niemieckie ani na chwilę nie
przerwało działań wojennych na froncie
poznajskim, pomimo rozejmu z 17 luto-
go b. r.

Prace kongresu.

Paryż, 31 marca.
(P. A. T.)

Dep. Havasa. Clemenceau przyjął
dziś rano gen. Mangina. Komitet 4-eh ze-
brał się dziś rano. Odyła też posiedze-
nie komisja ekonomiczna, marokańska i
polska. Ta ostatnia wysłuchała sprawo-
zdania komisji międzysojuszniczej dla
sprawy Cieszyńskiej.

Ferment w Niemczech.

Nauen, 1 kwietnia.
(P. A. T.)

(Iskr. stacji pozn.). Na posiedzeniu nie-
mieckiej rady robotniczo-włościańskiej w Byd-
goszczy przywódca robotników Stessel wy-
głosił gwałtowną mowę przeciw polityce
gwałtów ententy. Klasa robotnicza nie my-
śli przez 40 lat pracować na rzecz zwycię-
sców. Cała klasa robotnicza we wschodnich
Niemczech stoi na tem stanowisku, że le-
piej wcale nie zawierać pokoju, niż zawrzeć
pokój tak hańbiący. W danym razie robot-
nicy są gotowi zupełnie zaprzestać pracy,
a wtedy niech ententa przyjdzie sama zabi-
rać wartości. Ładowanie wojsk Hallera w
Gdańsku musi wywołać wojnę domową. Wy-
padki węgierskie nie mogą pozostać bez wpły-
wu na nas. Rada wykonawcza doszła do
wniosku, że w danym razie będziemy zmu-
szeni do pójsia śladem robotników węgier-
skich. Także sojusz z Rosją należy wziąć
pod uwagę. Nie walczymy z robotnikami
polskim, ale oświadczamy, że w razie dal-
szych uroszczeń polaków, bolszewizm stanie
się koniecznym, a wtenczas nikt Polski nie
uratuje.

Thugutt o Paderewskim.

Kraków, 1 kwietnia.

(Koresp. „Polonia”).

„Dziennik Polski” krakowski otrzymał wiadomość z Paryża, że p. Thugutt rozmawia z dziennikami oświadczył: brzo się stało, że władzę w Polsce nie ma tak świątliwy, jak p. Ignacy Paderewski.

W sprawie lądowania armii Hallera.

Paryż, 1 kwietnia.

(P. A. T.)

(Dep. Havasa). W sprawie wylądowania wojsk polskich w Gdańsku marszałek Haller polecił telegraficznie zaprosić rząd niemiecki do wysłania pełnomocnika do Spa, a marszałek Foch osobiście przybędzie. Niemiecki wyznaczył na tego pełnomocnika ministra Erzbergera.

Berlin, 1 kwietnia.

(P. A. T.)

(Iskr. stacji pozn.). Erzberger wyjechał do Spa na naradę z marszałkiem Fochem w sprawie lądowania wojsk polskich w Gdańsku.

Nauen, 1 kwietnia.

(P. A. T.)

(Tel. iskr. stacji pozn.). Według ostatnich wiadomości zdaje się, że ententa nie zgodziła się na propozycję Niemców co do lądowania wojsk polskich. Są jednak wiadomości, że między Niemcami a ententą pomyślano ustalić pewien wspólny program względem niebezpieczeństwa na wschodzie. Nie jest zatem wykluczone, że nie nastąpi zerwanie rokowań.

Nominacja gen. Mangina.

Paryż, 1 kwietnia.

(P. A. T.)

„New York Herald” donosi, że rada wojenna postanowiła ostatecznie zamianować generała Mangina naczelnym dowódcą armii niemieckiej. Władze jego obejmowałyby także armię polską.

Paryż, 1 kwietnia.

(P. A. T.)

Dep. Havasa. „Matin” pisze, że zażartem jest rozciągnięcie władzy Mangina, które na armię polską, ażeby utworzyć front jednolitym dowództwem od morza Bałtyckiego do morza Czarnego.

Wolnienie polaków więzionych w Rosji.

Poznań, 1 kwietnia.

(P. A. T.)

Rada naczelna dowiaduje się z Moskwy, że polacy, więzieni przez bolszewików w Pskowie i Piotrogradzie, zostali wypuszczeni na wolność, dzięki usiłowaniu rządu polskiego. Jest nadzieja, że niebawem wrócą do kraju drogą na Finlandję.

Ferment w Czechach.

Warszawa, 1 kwietnia.

(P. A. T.)

Z Paryża donoszą: „Le Journal” donosi z Pragi, że rewolucja węgierska wywołuje bardzo przykre wrażenie. Rząd zastanawia się nad środkami, któreby należało zastosować na wypadek zbrojnego oporu ze strony węgrov. Socjaliści czescy sprzeciwiają się wszelkiej akcji wojskowej i grożą gólnym strajkiem w razie ogłoszenia mobilizacji. Skrajnie dążności zyskują coraz więcej zwolenników. Rewolucja socjalna staje się być nie unikniona. Rada ministrów odbyła długie tajne posiedzenie celem naradzenia się nad sposobami dla zwalczania propagandy bolszewickiej.

Na Węgrzech.

Budapeszt, 1 kwietnia.

(P. A. T.)

(Iskr. stacji pozn.). Komisarz Bella Kum wrócił się do tow. Styvina w Pradze z telefonem prośbą, aby socjaliści członkowie gabinetu i rewolucyjni robotnicy czescy nie dopuścili do tego, by rząd czeski arestował przywódców partii socjalistycznej, jak to uczyniono w Bratławie, Ungwarze i Koszycach.

Zarządzenia węgierskich bolszewików.

Budapeszt, 1 kwietnia.

(P. A. T.)

(Iskr. stacji pozn.). Komisarzat proletariatu społecznej otrzymał pełnomocnictwo do przeprowadzenia sekwestracji przedmiotów złotych i kosztowności w sklepach biżuterijnych. Wszystkie przedmioty złote z wyjątkiem zegarków kieszonkowych i wszelkiej biżuterii, której cena nie przekracza 100 koron, mają być złożone w węgierskim banku kredytowym i ocenione przez osobną komisję szacunkową. Dyrektorjat, który spienięży te przedmioty, sumę uzyskaną, względnie biżuterię zdeponuje w bankach na rzecz właścicieli. Dla celów czerwonej armii obłożono sekwestrem wszystkie konie na Węgrzech z wyjątkiem koni stadninowych i wyścigowych.

Porażka armii Węgierskiej.

Wiedeń, 1 kwietnia.

(Kores. „Polonia”).

Według krótkiej wiadomości z Belgradu wojska węgierskie zostały rozbite pod Temeszwarem przez armię koalicyjną.

Szczegółów brak.

Karolyi we Wiedniu.

Wiedeń, 31 marca.

(P. A. T.)

(Spóźn.) W sobotę bawił tu hr. Michał Karolyi, który jak twierdził „Morgenzeitung” odbył ważne konferencje polityczne. „Nenes Wiener Journal” donosi, że kilku mężczyzn znieważało hr. Karolyiego czynnie, wolać pod jego adres: To za kąt południowo-zachodni.

„Der Neue Tag” donosi, że hrabia Karolyiego zaatakował na ulicy hr. Salm, były porucznik ułanów. Hr. Karolyi posłał mu sekundantów, jednakże hr. Salm odmówił mu zdolności dania satysfakcji.

Wojsko polskie na Syberji.

Tokjo, 30 marca.

(P. A. T.)

Dep. Havasa. Minister spraw zagranicznych powiedział w izbie posłów, że 26,000 żołnierzy polskich przebywa jeszcze na Syberji w celu utrzymania porządku.

Pierwsze starcia węgiersko-francuskie.

Wiedeń, 31 marca.

(P. A. T.)

(Spóźn.) „Neue Freie Presse” powtarza doniesienie „Curiere della Sera”, że przyszło już do pierwszych starć między wojskami francuskimi i węgierskimi.

Rokowania finansowe.

Paryż, 31 marca.

(P. A. T.)

Dep. Havasa. Ze Spa donoszą, że niemiecka delegacja finansowa wyjechała z tamtąd Pont Saint Maxence (departament Oise), gdzie została pomieszczona. Spotkania się delegatów francuskich z niemieckimi będą się odbywały w Compiègne.

Nowe walki z lichwą żywnościową.

Lwów, 1 kwietnia

(P. A. T.)

„Chwila” zamieszcza wiadomość, iż komitet żydowski zawiązany w celu wręczenia lichwy żywnościowej postanowił w porozumieniu z rabinatem, że należy rzucić klątwę:

- 1) na wszystkich kupców, którzy sprzedają artykuły żywności z wygórowanym zyskiem,
- 2) którzy trudnią się tak zwanym handlem łańcuskowym,
- 3) na kupców, którzy zapasy żywności ukrywają,
- 4) na tych konsumentów, którzy kupują artykuły po wygórowanych cenach,
- 5) na tych, którzy wiedzą o artykułach i towarach ukrytych i nie donoszą o tem komitetowi.

W sobotę dnia 25 b. m. rabin Braude ogłosił odezwę do ludności żydowskiej, aby zaniechała uprawiania lichwy żywnościowej. We środę 2 kwietnia rzucona będzie klątwa według rytuału żydowskiego na osoby wyżej wymienione.

O przyspieszenie zawarcia pokoju.

Paryż, 1 kwietnia.

(P. A. T.)

Gustaw Herve w artykule wstępnym w „La Victoire” wykazuje cały szereg powodów, które przemawiają za jak najrychlejszym zawarciem pokoju przynajmniej preliminarznie podając jako najważniejszy, iż opóźnianie pokoju jest równoznaczne z działalnością na rzecz postępu bolszewizmu. Pracą na rzecz jego jest zdaniem Harvego przedewszystkiem nie wytymaczalna zwłoka w wykonaniu granicy pomiędzy Polską i Niemcami. Polska jest przedmurzem Europy przeciw wielkiej zaradzie. Z tą chwilą, gdy się Polska pozbędzie niepokojów ze strony Niemiec zorganizuje armię i powoła pod broń kilka młodych roczników, których od wszelkiej infekcji ostrzeże entuzjazm naro-

dowy i radość spowodu odzyskania wolności, kordon sanitarny od strony Rosji będzie nie do przebycia. Przeciwnie, jeżeli dalej będziemy wlekać, ukraińcy, którzy są jeszcze więcej zarażeni bolszewizmem zajmą Lwów, w którym polacy mają tylko garstkę obrońców. Byłby to okropny cios dla rządu narodowego w Warszawie. Zarówno Polska, jak i Francja nie mają czasu do utracenia.

Bułgaria mobilizuje.

Wiedeń, 31 marca.

(Spóźn.) B. K. „Daily Chronicle” donosi z Paryża, że delegaci serbscy otrzymali wiadomość, że Bułgaria mobilizuje swoje wojska na granicy serbskiej.

Odrzucona prośba.

Berlin, 31 marca.

„Berliner Tageblatt” donosi, że Niemcy zażądali celem zabezpieczenia okrętów handlowych wysłanych do państw ententy pozwolenia do uzbrojenia 4 krążowników. Ententa żądanie to odrzuciła.

Trojaka granica francusko-niemiecka.

Paryż, 1 kwietnia.

(P. A. T.)

Havasa. „Daily Mail” pisze, że rozwiązanie sprawy zagłębia Saby w praktyce powinno być takie, że się ustanawia trojaki granice:

- 1) Granice terytorjalne, jako ograni-

czenie politycznych terytoriów nad którymi Francja i Niemcy wykonują pełną władzę suwerenną

2) Granice ekonomiczne idące nieco dalej na wschód i obejmujące dolinę Saby, której eksploatacja należałaby do Francji.

3) Granice wojskowe oznaczone przez Ren i obejmujące strefę, której zakazano Niemcom wszelkiej organizacji wojskowej.

Pertraktacje belgijsko-francuskie.

Bruksela, 31

(P. A. T.)

Tel. iskr. stacji pozn. Rząd belgijski rozpoczął pertraktacje z rządem francuskim w sprawie zawarcia traktatu, którego przedmiotem ma być powetowanie szkód wojennych obu stron.

Rjeka dla jugosłowian.

Wiedeń, 1 kwietnia

(Kores. „Polonia”).

Na posiedzeniu skupczyny w Belgradzie oświadczone, że Rjeka (Fiume) została przyznana Jugosławiji. Włosi mają wzajemian otrzymać rekompensatę.

Zulustnienie blokady Adriatyku.

Rzym, 1 kwietnia.

(P. A. T.)

Tel. Havasa. Blokada Adriatyku ustaje z dniem 30 marca o północy.

Obrady Sejmu.

(Sesja pierwsza, posiedzenie XXIII)

Posiedzenie wczorajsze.

(Wrażenia).

(Telefonem od naszego sprawozdawcy sejmowego)

—o—

Najważniejszym momentem wczorajszego posiedzenia były oczywiście debaty o konwencji wojskowej z ententą i o przysłaniu misji wojennej.

Przeustawienie pozycji wskazywały, że wniosek ten właściwie nie zawiera w sobie nic nowego. Uchwalony przez Sejm sejm z ententą musi przecież mieścić w sobie konwencję wojskową, jednakże wnioskodawcom widocznie nie o to chodziło, gdyż wszystkie te wywody pozostawiono mimo uszu, powtarzając wciąż jedno i to samo, że pomoc militarna zwycięskiej ententy jest Polsce potrzebna. Nikt tego nie kwestjonował. O co chodziło wnioskodawcom, to zdradził poniekąd w swym przemówieniu poseł Skarbek. Dla niego punkt ciężkości sprawy leżał nie w samej konwencji, a w przysłaniu misji wojsk koalicyjnych, która urządzi wojsko polskie i rządzić nim będzie.

Z takim stanowiskiem enkludacji nie zgadzały się zresztą i grupy centrowe, które naogół wniosek popierały. Dzięki temu, choć wniosek został przyjęty uchwalono wraz z nim rezolucję i poprawki, które powyższy charakter, nwydatniony w mowie posła Skarbka, wnioskowi odebrały. Mowa tutaj 1) o rezolucji posła Fichny (N. Z. R.), która zastrzega wyrażenie, że przyszła konwencja w niczem nie powinna naruszać niezawisłości wojska polskiego i 2) o wniosku posła Kiernika, w którym żąda się, że dopiero Sejm uchwali przysłać tekst konwencji.

W ten sposób z długiej dyskusji po za pierwszym narozem życzeniem nic realnego nie pozostało.

Charakterystycznym momentem wczorajszych obrad było także zachowanie się prawicy w sprawie służby wojskowej młodzieży akademickiej. Nagłość odnośnego wniosku, popierana przez grupy włościańskie i lewicę, upadła, gdyż enkludacja nie tyczy sobie wznowienia nauk w wyższych uczelniach, obawiając się najwidoczniej większych stopień młodzieży akademickiej w miastach.

Zastępca.

Przebieg obrad.

—x—

Początek o godz. 4 m. 10.

Po odczytaniu interpelacji marszałek oświadcza co następuje: Odebrałem od generała Hallera odpis rozkazu dziennego

dnia 28 marca, w którym generał pod nagłówkiem „Hold władzy państwowej” oznajmia wojsku o jedynym i słusznym Sejmie z dnia 25 lutego dotyczącej dalszego sprawowania rządu przez Naczelnika państwa.

Rozkaz ten brzmi:

Wojska polskie stojące pod moim dowództwem, po za granicami Rzeczypospolitej, jako część siły zbrojnej narodu polskiego, wyrażają na tym miejscu

hold Sejmowi Rzeczypospolitej,

piastunowi władzy suwerennej narodu polskiego oraz

część Naczelnikowi Państwa

Józefowi Piłsudskiemu, najwyższemu wykonawcy uchwał sejmowych w sprawach cywilnych i wojskowych. Pomni na ideały przysięgające wszystkim polakom, walecznym o całkowitą jedność i niepodległość Ojczyzny, wojska te w duchu powtarzają słowa przysięgi: Przysięgam przed Panem Bogiem Wszechmogącym, Trójcą Świętą Jedynej, na wierność Ojczyźnie mojej Polsce jednej i niepodzielnej, przysięgam, iż gotów jestem życie oddać za sprawę Jej zjednoczenia i wyzwolenia, bronić sztabu mego do ostatniej kropli krwi, dochować wierności i posłuszeństwa swojej zwierzchności wojskowej a w całym postępowaniu moim strzec honoru żołnierza polskiego. Tak mi Panie Boże dopomóż. (Brawa na sali).

Odpis tego rozkazu dziennego przesłał pan generał Haller na moje ręce z wyrazami holdu dla Wysokiego Sejmu Rzeczypospolitej i zapewnił, że pragnie ze swoim wojskiem, jaknajrychlej na ziemi ojczystej powtórzyć hold i ślubowanie w tym rozkazie zawarte.

Generał Haller tak samo jak Sejmowi przesłał odpis swego rozkazu dziennego Naczelnikowi Państwa, wyrażając pragnienie rzetelnej pracy dla Ojczyzny, z tymi, którzy Jej wolność i niepodległość budowali i budować pragną. Odtąd Naczelnika państwa mam polecenie, ażeby oświadczył, iż podziela on w zupełności uczucia, którym dałem w tej chwili wyraz w imieniu Sejmu.

Przystąpiono do

porządku dziennego

t. j. do sprawy konwencji wojskowej i przysłania do Polski misji wojskowej ententy.

Sprawozdawca p. Dubanowicz oświadczył, że co się tyczy względów czysto wojskowych, co widzimy, że i dziś jeszcze

stosunki wojenne

wytworzone przez tę wojnę

niezupełnie uległy zmianie.

Od 5 miesięcy wojska nasze wzmaga się z przeważającymi siłami ukraińskimi. Musimy dalej prowadzić walkę w Wielkopolsce, a mianowicie przed sobą niebezpieczeństwo wzduż granicy północno-wschodniej.

To cośmy dotychczas zrobili jednak nie wystarcza. Brak nam surowców, maszyn, ludzi wykwalifikowanych, a dalej

armia nasza nie jest wolna

od pewnych naleciałości i systemu wojskowego państw zabornych. Prowadzenie wojny nie jest nauką, lecz sztuką.

Którą można się nauczyć tylko w życiu dotknięciem z ludźmi, którzy na froncie byli czynni, gdzie ta sztuka doszła do najwyższego stopnia. To wszystko czyni

koniecznym zawarcie konwencji woj- skowej.

Która ma 2 cele: Szybki dowód materiału wojennego oraz przysłanie do Polski instruktorów, techników i organizatorów wojskowych. Jednak konwencja musi być najściślej rozważana i musi dawać zupełną gwarancję, że pewna drażliwość naszej młodej armji nie będzie narażona na próbę.

Milijony naszych braci znajduje się jeszcze pod jarzmem.

Najpilniejszą sprawą jest wyswobodzenie tych braci, i musimy uczynić wszystko, aby umożliwić, by ta armja jak najrychlej stanęła na tej wyżynie, jakiej wymagają interesy naszego narodu. Dlatego komisja wnosi, aby Sejm wezwał rząd do bezwzględnego przeprowadzenia do skutku konwencji wojkowej i umożliwienia przysłania do Polski odpowiedniej misji woj- skowej.

Pos. Bagliński (PSL) położył główny nacisk na

charakter narodowy polskiej armji.

Trzeba zająć względem naszej armji sta- nowisko nadzwyczaj delikatne. Nie może- my zbyt dążyć do tego, aby wzorem dla nas miała być armja francuska. Kwe- stje natury politycznej nie mogą tu de- cydować. Łączy się z tym i ten wzgląd, że musimy ujednolicić wewnętrzne po- zycje naszej armji w kraju z armją Ita- lera, która ma do nas przybyć.

Tych wojsk nie powinno się przeceniać.

Liezbność bowiem ich po powrocie do kraju zmniejszy się, gdyż pewna ilość ludzi zechce pójść na odpoczynek, a wie- lu będzie w wieku nie popisowym. Dla- tego głównym zadaniem jest pielęgnować i pogłębiać tę ideologję, jaka była

w pierwszej brygadzie legjonów

i nie dopuścić zbyt wplywu obcego na nasze wojsko, niejako danie armji naszej

w arendę francuską

o czem była już mowa.

Mówca wyraża się przeciw objęciu przez francuzów szefostwa sztabu. Co się tyczy naczelnego dowództwa to sprawa ta o tyle tylko może wejść w rachubę, o ile armje sojusznice znajdowałyby się na wspólnym terenie z wojskiem polskim.

Mówca przedkłada rezolucję dodat- kową, która opiewa:

Wzywa się rząd, aby przedłożył Sej- mowi projekt konwencji wojkowej z wszystkimi mocarstwami koalicji, która nie naruszałaby w niezem narodowego charakteru armji polskiej, jednolitości polskiego kierownictwa wojkowego, win- na spowodować przysłanie Polsce w naj- rychlejszym czasie niezbędnego materiału wojkowego i odpowiedniego naszym po- trzebom technicznego personelu i instruk- torów.

Pos. Załuska (ZLN) podkreśla, że konwencja wojkowa z państwami ko- alicji jest wogóle rzeczą i celem przy- mierza z koalicją. — Jesteśmy otoczeni wrogami ze wszystkich stron. Nie będzie dla nas wcale ujmą stwierdzić, że o wła- snych siłach nie sprostamy tym niebysza- lym trudnościom. Stan zaopatrzenia armji jest zły. Uzbrojenie jest niedostateczne bez pomocy sprzymierzeńców wojna na froncie wschodnim a tembardziej na za- chodnim

nie może być wygrana.

(Głos: Tak się nie powinno mówić). Kie- rownictwo armji pozostawia wiele do ży- czenia. Od listopada niema dotychczas ani jednego korpusu w pełnym komple- cie, ani jednej należycie zorganizowanej dywizji. Własnymi siłami naprawić tych braków nie możemy, dlatego

zawarcie konwencji jest konieczne

i mówca sądzi, że Izba zanotowawszy przymierze z koalicją, w konsekwencji uzna teraz, iż zawarcie konwencji woj- skowej jest niezbędne.

Pod względem formalnym stronnict- wo mówcy oświadcza się za wnioskiem komisji.

Pos. Moraczewski (PPS) przypomi- na, że już przed kilku dniami zapadła uchwała co do zawarcia konwencji woj- skowej z koalicją.

Po co uchwalać poraz drugi.

Niema ani jednego słówka o tem, co ma się stać z wojskami polskimi stojącymi poza Polską, a jest to sprawa przecie, która wysuwa się na pierwszy plan. Za- pełnie też nie mówi się we wniosku ko- misji o rzeczach najżywniejszych, jakie mają być

nasze prawa i nasze obowiązki.

We wniosku jest mowa tylko o materiale i o misji, ale ta misja u nas co ma robić? Mianoby wnioskować, że misja woj- skowa ma objąć dowództwo nad armją polską.

Mówca stawia wniosek

odesłania wniosków do komisji.

któraby się zastanowiła nad tem, czy ma ściśle określić warunki, na jakich konwen- cja ma być zawarta, czy też zostawić to rządowi i czekać na wnioski jakie on Sej- mowi przedłoży.

P. Kernik przyznaje słuszność wy- wołom przedmówcy, jednakże wniosek komisji wojkowej nie jest zbyteczny, bo jest konsekwencją uchwał powziętych na propozycje komisji do spraw zegranciz- nych.

Dalej przemawia minister spraw woj- skowych generał Lesniewski i oświad- cza, że może ująć sprawę

z punktu widzenia wojkowego.

Zadaniem dowództwa jest nie tylko ubrać, nakarmić i prowadzić do boju żołnierza, ale też dać mu wszystkie środki technicz- ne wiodące do zwycięstwa.

Musimy mieć samochody, samoloty i tanki.

Do tych środków potrzebujemy ludzi. Mamy korpus oficerski z 3 zaborów, po- siadający zalety i wady tych różnych armji. Musimy te trzy odłamy polaków złączyć w jedno. W tych wszystkich sprawach musimy się udać do tych, których prze- myśl wojenny i organizacja wojskowa stoją na najwyższym szczeblu rozwoju to jest

do zwycięskich państw ententy.

Na wschodzie grozi nam niebezpieczeń- stwo tak jak całej cywilizacji. Przy po- mości konwencji musimy uzgodnić działal- ność naszych towarzyszy broni z naszą własną działalnością.

Ministerstwo spraw wojkowych, zra- dza się zupełnie z wnioskiem komisji i prosi tylko, aby warunki konwencji były pozostawione jego uznaniu. Sejm może być pewny, że będzie wszystko zrobione, ażeby nie uczynić ujemy sprawie polskiej.

P. Fichna mówi, że w sprawie armji

zasadniczymi żądaniami są:

Ujednolnienie całego aparatu wojsko- wego, utworzenie wzorowej organizacji tylowej, o czem nie wspomina pan mini- ster, a główną rzeczą to jest uzdrowie- nie intendencji. Musimy mieć silną armję bo chociaż kongres pokojowy przyzna nam to, co się należy, to jednak jest wielka kwestja

czy ten wyrok będzie wykonany.

Dalej musimy z armji naszej wyeliminować wszelką kastowość, która niestety wkrada się do armji.

Mówca zaleca rezolucję imienia swego klubu: Konwencja wojkowa musi zabezpieczyć samoistność i niezależność armji polskiej, która może stać tylko na usługach państwa i narodu polskiego i zapewnić zjednoczenie wszystkich forma- cji wojskowych polskich w ramach jedno- litej organizacji armji narodowej.

Posel Skarbeck podnosi, że jeśli honor wojsk koalicyjnych nie sprzeciwiał się przyjęciu instruktorów francuskich to i honor młodego wojska polskiego, także nie powinien się czuć obrażonym.

Mówca wskazuje, że także

Naczelnik Państwa uznał misję wojko- wą koalicyjną za pożądaną,

zwłaszcza dla działu organizacyjnego, technicznego i intendencji. Byłoby na- iwnem sądzić, że aljanci dadzą nam broń i amunicję bez równocześnie zawarcia konwencji. Jeżeli te układy tak osple- dą to dlatego, że koalicja chce mieć pewność w konwencji, że amunicja będzie należycie użyta.

Ostatni zabrał głos sprawozdawca poseł Dubanowicz i odpiął zarzuty posła Moraczewskiego. Co do roli, jaką misja ma spełnić to już minister wyjaś- nił, że ma być ona pomocniczą a nie kie- rowniczą. Koalicja ma nam dostarczyć organizatorów, instruktorów i techników w tych działach, w których nie posiada- my sił własnych.

Marszałek proponuje głosowanie nad najdalej idącym wnioskiem posła Mora- czewskiego.

Posel Gliński popiera ten po- rząddek głosowania.

Wniosek posła Moraczewskiego u- pada. Wniosek posła Kernika przyjęty. Wniosek komisji łącznie z poprawkami przyjęty. Wniosek posła Baglińskiego u- znany za rezolucję, którą ma się odesłać do komisji przyjęty. Wniosek, czyli re- zolucja p. Fichny przyjęta, zatem

ogólna rezolucja idzie do komisji spraw wojskowych.

Pod obrady wchodzi wniosek nagły p. Smoly i tow. w sprawie

uwolnienia z wojska młodzieży akademickiej

i młodzieży szkół średnich oraz urucho- mienia wyższych zakładów naukowych.

P. Smola uznaje bohaterstwo mło- dzieży akademickiej, która chce walczyć

dalej, ale uważa to za niemoralne i szko- dliwe ponieważ trzeba nam inteligencji i sił fachowych kierowniczych. Mówca proponuje odesłanie wniosku do komisji.

P. Skulak oświadcza, że jego stronnictwo przeciwne jest nagłoci wniosku. Młodzież akademicka tak samo po- winna spełnić swój obowiązek jak każda inna. Mówca jest przeciwny tworzeniu legji akademickiej, gdyż uważa, że lepiej jest gdy inteligent wależy wobec chłopu i robotnika, bo wtedy spójność wojska zwiększa się, zresztą młodzież akademi- cka i tak już rok straciła.

W głosowaniu nagłość wniosku u- pada.

Wniosek nagły p. Marka i tow. w sprawie powołania do życia komisji kondyfikacyjnej w celu stworzenia jedno- litego ustawodawstwa w państwie pol- skim. Ponieważ na wniosku były pod- pisane prawie wszystkie stronnictwa mar- szalek uznaje za zgodą izby nagłość za uchwaloną.

Następnie przystąpiono do wniosku nagłego p. Przaka i tow. w sprawie zniesienia stanu wyjątkowego w Zagłębiu Dąbrowskim.

Wniosek brzmi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić, wzywa się rząd 1) ażeby dowództwo wojskowych i funkcjonariuszy państwowych, winni po- gwałcenia prawa stowarzyszenia się i zgromadzenia, natychmiast pociągnąć do surowej odpowiedzialności sądowej; 2) aby natychmiast wydał rozporządzenie znoszące stan wyjątkowy w całym Zagłę- biu Dąbrowskim; 3) aby natychmiast u- dzielił odpowiednim władzom administracyj- no-wojskowym wyjaśnić, że zgromadze- nie poselskie, oraz przemówienia posłów nie podlegają ograniczeniom i cenzurze.

P. Ziemięcki oświadcza, że w Za- głębiu Dąbrowskim dzieją się rzeczy podry- wające autorytet Sejmu. Mówca żąda, aby zagwarantowano posłom sprawowanie czyn- ności poselskich i aby władze im w tem nie przeszkadzały.

P. Gliński: Ponieważ istnieje wniosek p. Daszyńskiego w sprawie ogólnego zniesienia stanu wyjątkowego więc niema potrzeby wyodrębniać Zagłębia i prze- sądzić przyszłej uchwały izby co do wniosku p. Daszyńskiego. Mówca oświadcza, że godzi się głosować za nagłością pierwszego i trze- ciego punktu wniosku p. Przaka.

P. Staniszkis proponuje głosowa- nie nad każdym z punktów oddzielnie.

P. Diament oświadcza, że przy głosowaniu nad nagłością nie można mery- torycznie rozważać każdego z punktów.

Marszałek poddaje pod głosowanie każdy z punktów oddzielnie.

Pierwszy punkt uchwalono, drugi od- rzucano.

Na lewicy powstaje straszna wrzawa. P. Szczerkowski wola raz po raz: To bez- prawie.

Marszałek przywołuje go do porządku i ostrego, że go może wykluczyć.

Punkt trzeci przyjęto.

Następne posiedzenie wo czwartek.

Warszawa.

Wysłannik republiki francuskiej w War- szawie.

Pan Duchesno sekretarz ambasady francuskiej przybył do Warszawy udzie- lił sprawozdawcy PAT. następujących in- formacji:

Jak panu wiadomo, pan Eugenjesz Pralon, minister upelnomocniony i nad- zwyczajny wysłannik republiki francu- skiej do republiki polskiej przybył do waszej pięknej stolicy wczoraj rano z personelem ambasady, który oprócz mnie i drugiego jeszcze sekretarza pana Beni- gui stanowią pan Ducousso młodszy peł- nić obowiązki konsula i panowie Noyrac, Rey, Lamatière i pan Ackere. Ambasada jest dumna i zadowolona z tego, że ma honor być pierwszym ciałem dyplomaty- cznym akredytowanym u rządu republiki polskiej, z którą to republika naród francu- ski łączy wiekowe i pełne świętych tradycji węzły przyjaźni zacieśnionej jesz- cze w ostatnich latach cierpieniami i kłę- skami. Niech pan powie polskiej opinji publicznej, że najszerokim życzeniem pa- na ministra Eugenjesza Pralon i całej ambasady będzie czynienie wszystkiego, by te wspaniałe serdeczne stosunki 2 so- jusznicych republik prowadziły dalej po drodze rozwoju i na pożytek obu naro- dów.

Wczoraj mieliśmy zaszczyt przedsta- wić się panu Paderewskiemu prezydentowi ministrów i ministrowi spraw zagranic- znych, jutro pan ambasador będzie miał zaszczyt doręczenia listów uwierzytelnia- jących Naczelnikowi państwa, generałowi Filidziemu. Godzina naszej audjencji nie jest jeszcze wyznaczona. Po zespół ambasady przybędzie eskorta wojskowa do hotelu w którym tymczasowo przygo-

lowano nam apartamenty i biuro. Jutro udamy się do Belwederu, gdzie ustawiona warta honorowa ze- stawi nam orkiestrę. Przy wejściu orkiestra o- hymn francuski. W pałacu Belwederu po wręczeniu listów uwierzytelniają- cych odbędzie się przedstawienie osobisto- ści litycznych, oraz będą wygłoszone 2 B- deru orkiestra odegra hymn naro- dowy Polski. Eskortę wojskową odpro- ambasadora do jego siedziby.

Delegacja Galicji Wschodniej u pre- miera

Dzisiaj przedstawiła się prezyde- ntowi delegacja Galicji wscho- dniej złożona w pp. hr. Baworowskiego, p. bana, Serwatowskiego i Löwsteina. Ierencja toczyła się w sprawach zy- nych z położeniem wschodniej Gal- icji podrożą pana prezydenta ministrów derewskiego do Paryża.

Wręczenie listów uwierzytelniają- cych

Jutro o godz. 11 minut 30 prze- ludniem odbędzie się w Belwederze czyste wręczenie listów uwierzytelnia- cych francuskiego ambasadora Pralon

Bohater z pod Łucka.

W jednym z kabaretów wiedeńskich stawiają obecnie sztukę, w której rolę g- ną gra były wódz naczelny armji au- stroskiej, arcyksiążę Fryderyk, be- jak wiadomo, także właścicielem mlecz- W czasie pierwszego przedstawienia kilku- cerów, obecnych na sali, zaprotestowało- ciwko parodji dawnej armji austro-węgier- i jej dowódców głośnymi okrzykami: „My- za was przelewali krew“.

Demonstrantów wyproszono ze sali. Pokazało się, że autor sztuki i akt- występujący w niej, wszyscy bez wyją- także przelewali krew za ojczyznę, lecz- wach strzeleckich, nie zaś w głównej- terze. Mają więc prawo wyszydzania- wszystkiego, co się działo w głównej- terze, a co z przelewem krwi nie ma- wspólnego.

Nietylko jednak na scenie pouczają- enie publiczność wiedeńską o tem, co- działo w kwaterze głównej. Rząd nie- kiei Austrii nie omisszał ogłosić dokum- tów, wykazujących, jakich to ludzi mia- no dowódcami i jak ci wodzowie szafu- krowali ludzką.

Jednym z tych bohaterów, który z- nił przeciw klęsce armji austro-węgier- pod Łuckiem był arcyksiążę Józef Ferdyn- O nim dowiedziano się obecnie z ogłoszo- nych dokumentów, że odznaczył się niebysza- lą dołnością i lekkomyślnością. Bawił się w- lowania, wieszak bez pardonu ludność cy- ną w Galicji, lecz wycofał się na leś i e- przed moskalami. Pruski generał Linsit- wysłał trzy z rzędu depesze do naczelnego- mendi w Cieszyne, domagając się odebr- komendy arcyksięcia, a dowody przytocz- przez Linsingena wykazywały tak niezbicie- dołność byłego arcyksięcia, że arcyks- Fryderyk wniosek odebrania Józefowi Fer- nandowi komendy przedłożył cesarzowi.

Nieodrodnym bracińskim Józefa Fer- nanda okazał się arcyksiążę Piotr, sły- z okrucieństw, którego również z frontu w- pedzono. Józef Ferdynand próbował reh- litować brata i zaapelował do samego- sarza listem, w którym między innemi pisał:

„Nie wstawiam się za moim brat- lecz za towarzyszem broni, z którym walc- lelem przez dziesięć miesięcy, ujmując się- elem akademii w Wiener Neustadt, na l- rego honorze żołnierskim opoczywa płac- dręcząca go nietylko osobiste, ale rzucąc- także cieni na alma mater. Wasza cesar- mość w swej ojcowskiej łasce zechce uwzgl- nić powody, które tu przytoczam i zwa- żeć takie serce matki głęboko jest zranio- matki, która ma trzech synów na woj- a z których jeden powraca... nieraniony“.

Cesarz nie dał się wznieść na kawał i- zostawił arcyksięcia Piotra nadal w do- na pociechę matki. Ale ten apel i ta go- wość arcyksięcia do przelania krwi są c- rakteryistyczne. Z wojny wrócili wzię- arcyksiężęta nieuszkodzeni na ciele. Kr- przelali, lecz uczuła, a i ten jeden, o które- ranach tyle prasa wiedeńska pisała, jak- następnie okazało, nabił sobie guzów po- nej libacji.

Ostatnie chwile w ks. Mikołaja

„Matin“ d. 10 marca donosi o ur- czystej akademii, jaka się odbyła w Pary- ku nczczenia pamięci byłego generalissimu- rosyjskiego, stryja b. cara Mikołaja — ks. Mikołaja Mikołajewicza.

Prezydent francuskiej akademii nau- p. Morizot Thibault, w następujący spos- przedstawił zebrany ostatnie chwile, str- onego przez bolszewików byłego generaliss- musa:

„28 stycznia 1918 roku — mówił — Petersburg nawiedził bardzo silny mro-

ometr wskazywał 17 stopni poniżej zera. Na podwórzu wewnętrzne twierdzy opawłowskiej, o świecie, wkroczyła czwargwardja z nacielowanymi karabinami. alę się też ofiary, oskarżone o działal-kontrolnolucyjną. Wśród nich znajdo-się czterech wielkich ksiąg, Mikołaj ajewicz trzymał na rękach kota. Był ego współtowarzyszem w więzieniu, łowarzyszem, z którym w. książę dzielił trzy racje żywności, wydzielane mu niowo. Przywołał jednego ze świadków racicznej sceny i oddając mu kota po-iaż:

— Mój o nim staranie przez pamięć ie. Następnie z meską odwagą i spokojem się w ręce morderców.

— 0 —

Posiedzenie Rady Miejskiej.

Praca pierwsza. Posiedzenie drugie.

Wczorajsze posiedzenie Rady Miejskiej ast o godz. 6, otworzył o godz. 7 m. 10 zorem w obecności 80 radnych tymcza-przewodniczący ob. A. Remiszewski. Przewodniczący w imieniu prezydium onuje następującą zmianę porządku dzien-ego. I-szy punkt w myśl owej zmiany ma e komisja pojednawczo-wyborcza, której petencje mają być rozszerzone. Prezy-proponuje, by nazwać ją konwentem ów radnych, według kłecza następują-ego: P.P.S.—3 radnych, N.Z.R.—2 radnych, —1, Chrz. Dem. łącznie z własn. niernch. sjonści—1, ortodoksi—1, niemiecy—1, —1. Poale Zion—1, razem 12.

Rad. Rosenblatt, popiera wniosek ydium, zaznaczając, iż konwent jako taki będzie rozstrzygał spraw przez głosowa-lecz droga wspólnego porozumienia estkich jego członków, wobec czego licz-przedstawicielei danej frakcji w konwencie będzie wpływała na wyniki obrad kon-ku.

Rad. Wolczyński proponuje zastą-je nazwy N.D. nazwa Komitetu konfe-acji zrzeszeń.

Ogół radnych zgadza się na tę zmianę. Wobec tego, że jednym z dalszych ków porządku dziennego były wybory poszczególnych komisji, przeto sprawa lenia ich składu zostaje powierzona kon-ntowi.

Do konwentu weszli z ramienia P.P.S. ni: Luboński, Pudlacz i Rapalski; N.Z.R.—oczyński i Jaranowski, Ch.D.—ks. Al-ht, Kom. konfed. zrzeszeń—Włodarski, doksi—A. M. Kaplan, Sion—Babiński, le Z.—Holenderski, Bundu—Lichtenstein emców—Fr. Gross. Prezydium konwentu nastynowało się, jak następuje: przewod-żący—ks. Albrecht, zastępca przewodn.—Gross, sekretarze—radca Jaranowski i Rapalski.

Przed zarządzeniem wyboru przewodni-ego stałego Rady Miejskiej radni Remi-wski zaznacza, iż na zasadzie nowej ordy-ji w głosowaniu biorą udział również onkowie magistratu.

W głosowaniu na przewodniczącego ięto udział 71 radnych. Z pośród kandy-ów radny Remiszewski otrzymał głosów 62. zyskując mandat ten, nowy przewodniczący dy Miejskiej zwrócił się do członków następującem przemówieniem:

Lódź robotnicza wstępuje w nowy okres ia. Ma rozpocząć realizację programu ro-icznego. Huragan burz dziejowych likwie- się, lecz skutki wojny cięża nad Polską, nad Łodzią przedewszystkiem. Przez dłu-letnią wojnę i gospodarkę okupantów do-owadzona została do ruiny niemal. Stajemy bee trudności i doniosłych zagadnień, na-żmy powinniśmy odbywać się w poczuciu odpo-iedzialności za każdy postawiony krok. ez nie powinniśmy zrzucić odpowiedzial-ści z siebie i starać się realizować pro-amy robotnicze. Polska została państwem podległym, wyzwolona z pod ucisku naro-owego, lecz trudniejszym bodaj będzie wy-olenie ekonomiczne, jakie stoi w programie nni szczerze robotniczych. Gospodarka ni nie być taką, jaką prowadziła burżuazja, usi mieć na celu wyzwolenie klasy pracu-iej z ucisku kapitału.

Oczy całej Polski są zwrócone na Łódź, ie w magistracie i Radzie Miejskiej partje obotnicze są w większości. Sprawa wyzwo-ia społecznego powinna być zawsze na orządku dziennym obrad. Jako przewodni-ney wyzwywa, by radnym zawsze ta idea zyskiwała.

Na zastępców przewodniczącego R. M. onwent postawił kandydatury r.r.: Kerna, osenblatt i Izdebskiego. Głosowanie odby-ło się na każdego kandydata oddzielnie. adny Kern otrzymał głosów 52.

Przed przystąpieniem do głosowania na Rosenblatta r. Rapalski oświadcza, iż P. S. wstrzymuje się od głosowania, o-świadczenie tej samej treści w imieniu N.Z.R. ożył r. Jaranowski.

Radny Rosenblatt zostaje wybrany 18 osami na 2-go zastępcę przewodniczą-ego. Na trzeciego zastępcę przewodniczą-ego 52 głosami obrano radnego Izdebskiego. Na sekretarzy R. M. przez akłamacje

obrano radnych: Kiermata, Doleckiego, Ja-ranowskiego, Sadoczyńskiego, Adamskiego, Uta i Jarbluma.

W myśl projektu prezydium, ilość czło-ków poszczególnych komisji ma być nastę-pującą: skarbową 11 do 15, regulaminowa 8—12, do spraw ogólnych 11—15, pracy 9—12.

Radny Lichtenstein uważa, iż określenie liczby radnych w poszczególnych komisjach należy przekazać konwentowi se-njorów.

Poszczególne komisje ukonstytuowały się w składzie następującym:

Komisja skarbowa:

Izdebski, Kaffanke, Łecki, Pogonowski, Zakrzewski, Gulewski, Drabar—Jarano-wski, Kotkowski, Szel, Deryng, Lichtenstein, Borysławski i Gross.

Komisja do spraw ogólnych:

A. Koziolkiewiczówna, Łecki, Mierz-wiński, Koźmiński, Margolia, Szymański, Müntzberg, Sadoczyński, Pokorski, Helman, Babiński, Silberbogen, Müller i Wilczyński.

Komisja pracy:

Kalużński, Zarzycki, Przybylski, Ger-tner, Świdorski, Pokorski, Zawisza, Baum-garten, Kropff, Adamczewski, Holenderski i Wolczyński.

Obrano również komisję regulaminową, której większością głosów postanowiono po-łecić opracowanie regulaminu obrad z cią-gu 5 tygodni.

Następny punkt porządku dziennego zajmują komunikaty:

Prezydium R. M. zawiadamia o otrzy-maniu od radnego Nowosielskiego pisma z prośbą o urlop do czasu wyzdrowienia.

Radny Antczakowski nadesłał pismo, w którym zawiadamia, iż z przyczyn odeń nie-zależnych prosi o uwzględnienie swej nieo-becności oraz o udzielenie 2-tygodniowego urlopu.

Deklaracje z powodu opóźnionej pory zostają odczytane na następnym zebraniu.

Interpelację grupy radnych w sprawie nadużyć w Kom. R. chleba i maki postano-wiono skierować do magistratu.

R. Lichtenstein zgłasza wnio-sek nagły w sprawie dokonywanych ostatnie-mi czasy przez policję kryminalną aresztowa-wań wśród robotników. Nagłość wniosku zostaje uznana ~~zawożną~~ większością głosów, poczem wniosek zostaje przekazany magistratowi.

Pozostałe interpelacje z powodu spóź-nionej pory zostają odczytane do posiedzenia następnego.

Posiedzenie zamknięte o godz. 10 min. 10 wiecz.

Dziś, d. 2 kwietnia 1919 r.

Asygnaty Polskiej Polonizacji Państwowej

nabywać można (po potrąceniu procentu)	
100 marek, koron, rubli	77,10
500	453,49
1.000	970,47
5.000	4.531,55
10.000	9.709,72

Wiadomości bieżące.

Pierwsze posiedzenie magistratu.

Wczoraj o godz. 4-ej popołudniu odbyło się pierwsze posiedzenie magistratu w no-wym składzie. Przewodniczył prezydent miasta Rzewski w obecności wiceprezydentów inż. Woiwódzkiego i Fatersona i wszystkich ławników. Posiedzenie było poświęcone sprawie podziału pracy pomiędzy członków magistratu. Kierownictwo poszczególnych wydziałów wzięli na siebie: wydziału finan-sowego — wiceprezydent Faterson, wydz. szkolnictwa — dr. Kociński, wydz. tanich kuchni v. Otto, wydz. zaprowiantowania miasta — p. Kaffanke, wydziału dobroczy-ności — p. Maciński, wydziału budownictwa — p. Klimaszewski. Reszta wydziałów będzie podzielone między członków magistratu na następnym jego posiedzeniu.

Wynik poboru w powiecie.

W powiecie łódzkim rekrutacja rocz-nika 1898 dała wynik następujący: Z ogół-nej liczby popisowych 1216 stawilo się przed komisją przeglądową 948, uznano za zda-tnych i przyjęto do służby wojskowej 719, uznano za niezdatnych i uwolniono zupełnie od wojska 55, odroczone na rok następny 122, oddano pod obserwację lekarską 53, nie stawilo się 267. Stawili się wszyscy po-pisowi z gmin Łagiewniki, Łuśmierz i Wi-akitno, zaś z gmin Chojny, Gospodars i Górki nie było ani jednego niezdatnego do służby wojskowej, w Zgierzu zaś na 252 po-pisowych stanęło 130, nie stawilo się stu, do wojska przyjęto 92, uznano za niezdat-nych 9, odroczone 22, oddano na obser-wację 12.

Przewidywana budowa gmachów szkolnych.

W poniedziałek odbyło się posiedzenie radr szkolnej-okręgowej m. Łodzi pod prze-

wodnictwem p. L. Neumana. Przyjęto do wiadomości, że magistrat zajmie się sprawą budowy gmachów szkolnych, budowa których jest niezbędna, szczególnie na krańcach miasta.

Z komisji poborowej.

Onegdaj w ostatnim dniu czynności, przed pierwszą komisją pod przewodnictwem pulk. Kalszewskiego stanęło 71 popisowych, z tego uznano za zdalnych 62, za niezdat-nych 3 i odroczone 6. Przed drugą komi-sją pod przewodnictwem por. Wasowicza sta-nęło 269 popisowych, z tej liczby 60 prze-niesiono na inne roczniki, 110 odroczone, 10 uznano za niezdatnych i 89 przyjęto do wojska.

W sprawie węglowej.

Państwowa centrala węglowa w So-snowcu wysłała pod adresem magistratu miasta Łodzi na ra-hunek kontyngensu za marzec w dniu 22 marca 10 wagonów, 24—8 wag, 29—9 wagonów. Z zamówionego przez biuro zjednoczonych kooperatyw łódz-kich węgla, dotychczas nie nadeszło jeszcze nie. Podług przyrzeczeń państwowej centrali węglowej w dniach najbliższych wysłane bę-dzie pod adresem kooperatyw 10 wagonów węgla. Naogół sprawa z węglem w Zagłębiu przedstawia się nienajlepiej wskutek streiku, przerw w pracy. Kopalnie zaś zawałone są zamówieniami, z wypełnieniem kontyngensu za marzec będą mieć robotę do połowy maja.

Z wydziału statystycznego.

Wydział statystyczny magistratu opra-cowuje rocznik za 1918 r., który będzie ro-zesłany wszystkim radnym i ukaże się rów-nież w sprzedaży.

Dotychczas wydział statystyczny nie wydał żadnego sprawozdania miesięcznego za rok bieżący 1919. z powodu zmiany do-tychczasowego podziału miasta na 18 okrę-gów na podział nowy, uwzględniający tylko 14 okręgów policyjnych. Wobec niedostar-czenia spisu ulic, zaliczonych do poszczegół-nych okręgów opracowanie szeregu tablic stało się niemożliwym.

Korespondencja dla wojska.

Biuro cenzury wojskowej przy głównej poczcie polowej zawiadamia, że wszelka korespondencja przezyta dla wojska pol-skiego jest cenzurowana. Wobec tego na-leży przy nadawaniu jej zachować następu-jące przepisy: Listy i odkrytki powinny być pisaue w języku polskim, gdyż w przeciwnym razie ulegną konfiskacie; kopert zaklejać nie wolno. Nadawca obowiązuje jest podać nazwisko i dokładny adres na odwrotnej stronie koperty.

Z milicji ludowej.

W okresie od 1 marca do 1 kwietnia funkcjonariusze milicji ludowej III referatu dokonali 77 rewizji, z których 46 dały wy-niki pozytywne. W 27 wypadkach miano do czynienia z naskiem, w 2 wykryto potajem-ne mydlarnie, w 2 potajemne gorzelnie, w 3 potajemną sprzedaż spirytusu, w jednym wykryto rzeczy, należące do rosyjskich nie-obecných wojskowych, wykryto również broń, oraz schwytano poszukiwanego bandytę.

Rezultatem powyższych rewizji było za-bezpieczenie przez opieczętowanie, lub znie-sienie do składów milicji następujących ilo-sci towarów: 779 i pół ars. manufaktury (różn. tow. loco.), 12 t. przędzy, 1 skrzynka bielizny wojskowej, 2 mundury wojskowe, 1 czapka wojskowa, 6054 sztuki pończoch, 200 kołnierzy damskich, 35 chustek, 5 pud. koronek, 33 koszule, 42 ubranka, 14 ft. wa-ty, 2710 sztuk papierosów, 1444 i pół fun. skóry, 974 ft. różnej skóry, 7 par bucików, 121 para cholewek, 2400 podkówek do bu-tów, 3 skrzynki oczek do kamasy, 12 pa-czek gum do obuwia, 2 kotły do gotowania mydła, 3 formy do mydła, 4 wiadra gotowe-go mydła, 213 kawałków mydła, 40 ft. łoin, 13 ft. kaioferji, 1700 ft. maki, 50 bochen-ków chleba, 200 ft. grochu, 5 aparatów do pędzenia spirytusu, 1 kompletne urządzenie gorzelni, 3 kotły do gotowania spirytusu, 9 beczek zacieru, 13 i pół litra spirytusu, 78 balonów do przechowywania spirytusu, 3 alkoholometry, 1 aerometr, 1 cylinder, 2 pan-cerze do przenoszenia spirytusu, 3 i pół beczki miodu, 8 kotły syropu do wytwarza-nia miodu.

Protokoły ze spraw paskarskich, jak również w sprawie potajemnych mydlarni przekazano oddziałowi łódzkiemu urzędu wal-ki z lichwą Gorzelnie wydziałowi skarbo-wemu, złodziei i Landytów — policji krymi-nalnej.

Następującym funkcjonariuszom milicji usiłowano dać łapówki: Borzanowski — Kaper-waser Mojtesz, zam. przy ul. Wschodniej 27, mk. 20; Ładziński — Neuhaus Henoch, zam. przy ul. Brzezińskiej 19, mk. 10; Wa-lenzakowski i Stanięcki — Zimigrod Moryc, zamiesz. przy ul. Widzowskiej 75, mk. 200, i A. J. Portalowi — Radzyner Ilek z Poln-dniowej 20, mk. 70. Za usiłowanie dania łapówki sprawę skierowano do prokuratorji.

Teatr Polski.

Dziś w środę, dnia 2 kwietnia Teatr gra komedję amerykańską R. Johnson Young p. t. „Maz z loterii“ z p. K. Tatarskiewiczem na czele.

Jutro po raz drugi ukaże się efektowna sztuka autora „Przebudzenia wiosny“ Franka Wedekinda „Demon ziemi“ z p. K. Zbikow-ską w roli tytułowej.

Odczyty.

W dn. 8 i 9 kwietnia r. b. w gmachu wyższej szkoły realnej (Dzielnia 50a) o go-dzinie 6-ej wiecz. odbędą się dwa odczyty p. Marji Poraskiej (Ality) na temat: „Przez fiordy na Nordkal“ o Norwegji i „Na ble-kitnych lodowcach“ (Szwajcjarja), ilustrowane licznymi przezręczami. Treścią są osobiste wrażenia prelegentki. Bilety są do nabycia w księgarni „Książka i Sztuka“ przy ulicy Benedykta 3.

Z Tow. lekarskiego łódzkiego.

Dziś o godz. 7 wieczorem odbędzie się posiedzenie Tow. lekarskiego. Porządek dzien-ny: 1) Sprawa dekretu o ubezpieczeniu; 2) Serodjagnostyka kły.

Polskie Tow. badań nad dziećmi.

Dnia 4 b. m. w lokalu Towarzystwa (Dzielnia 44) odbędzie się posiedzenie naukowe członków i wprowadzonych gości. Na porządku dziennym referat p. Korjań-skiego n. t. „Nowe poglądy na nauczanie matematyki w zastosowaniu do różnych typów dzieci i szkół“.

Początek posiedzenia o godz. 8-ej i pół wieczorem.

Benefis dyr. Br. Szulca.

W poniedziałek d. 7 b. m. odbędzie się koncert benefisowy dyrektora Łódzkiej Orkiestry Symfonicznej p. Bronisława Szulca. Nasza mu-zykalna Łódź niewątpliwie zapełni do ostatniego miejsca salę koncertową na tym koncercie be-nefisowym wiele cenionego przewodnika łódz-kiej drużyny muzycznej. Pan St. Gruszczyński, pierwszy bobaterski tenor Opery Warszawskiej, czarować nas będzie na koncercie tym swoim potężnym głosem. Usłyszmy arję z op. „Car-men“ i z op. „Żydówka“, które pan p. Gruszczyński odśpiewa z towarzyszeniem orkiestry. Na-stępnie będziemy mieli okazję poznać młodą p-nę Irenę Dubiską, mistrzowską uczenicę Br. Hubermana.

Procz tego w programie: Uwertura do op. „Oberon“ Webera i 4-ta Symfonia Czajkowskiego, która wywiera na słuchaczach potężne wrażenie. Bilety u Alfreda Straucha, Dzielnia 12.

Wielki koncert.

W sobotę, dnia 5 kwietnia, odbędzie się w Sali Koncertowej wielki koncert z udziałem wybitnych artystów: prymadonny opery warszawskiej Marji Mokrzyckiej, prof. Hen-ryka Melcera i art. dram. Wojciecha Bry-dzińskiego. W programie: Sonata Beethove-na № 3, utwory Chopina, arja z „Damy pik-kowej“ Czajkowskiego, pieśń Paderewskiego, Młynarskiego i innych, oraz utwory Kraus-skiego, Wyspiańskiego, Staffa i innych.

Spekulacja papierosami.

Urząd walki z lichwą prowadzi dochodzenia codziennie w sprawie paska na papie-rosy, uprawianego w Łodzi przez osoby, otrzy-mujące papierosy z urzędu skarbowego. Podług śledztwa, nadużyć dopuścili się następujące osoby: Berek Feinberg, z ul. Ekaterynbur-skiej 20, nie posiadający sklepu, mimo to otrzymał papierosy, tak samo Abram Winter z Zachodniej 68 ma sklep, lecz patentu nie posiada, otrzymał 25000 papierosów, Leon-tyna Zeliger z Piotrkowskiej 186, Herman Klumpf, dalej izba bankowa handlowo-prze-mysłowa, Stanisława Mikulińska, która otrzy-mała papierosy do sklepu przy Wolozańkiej 167, lecz tam wcale nie zamieszkuje, Salo-mon Holoman z Piotrkowskiej 17, gdzie jednak wcale nie zamieszkuje, oraz wielu innych. Wydział wywiadowczy urzędu walki z lichwą gromadzi materiał dowodowy dla wystąpienia przeciwko urzędnikom, którzy nieduśtstwem, czy złą wolą dopuścili do bez-prawnego otrzymania przez osoby niepowo-lane papierosów z zapasów monopolowych.

Strzały na ulicy.

Wczoraj o godzinie 3 po południu około planty kolei fabryczno-łódzkiej policjanci IX komisariatu zauważyli dawno poszukiwanego złodzieja zawodowego 33 letniego Antoniego Zachinę, znanego pod pseudonimem „Moras“.

Zachina, przeczuwając grożące mu nie-bezpieczeństwo ze strony funkcjonariuszów policji, rzucił się do ucieczki.

Wówczas policja rozdzielona na dwie grupy pucila się za nim w pogoni i ponieważ uciekinier nie chciał dobrowolnie się zatrzymać dała doń kuka strzałów.

Na odgłos strzałów wybiegł jeden z ro-botników zajętych w parku 3 Maja, który widząc biegnącego Z. zatrzymał go.

Naubiegła policja, która ujęła złodzieja i odprowadziła go do wydziału kryminalnego.

Zagadkowe zabójstwo.

We wsi Nowy-Adamów, gminy Beldów, pół wiorsty za Aleksandrowem na szosie Pod-dębickiej znaleziono trupa 32-letniej Emmy Canemana, urodzonej Henczke.

C. otrzymała kilka uderzeń bijkami od cepów. Przeprowadzone śledztwo dotychczas nie ustaliło sprawców napadu.

Wiadomem tylko jest, że w dzień za-bójstwa Canemanowa udała się z mlekiem do Aleksandrowa, będąc w posiadaniu niewielkiej gotówki.

Z Sali Koncertowej.

„Cztery pory roku” Haydna.

Dzięki żywotności Tow. muz. „Hazar” nasyłaliśmy kantatę Haydna „Cztery pory roku” tego przeszło stoletniego, a tak jarego staruszka, dzieło pomnikowe, poświęcone chwale natury.

Zdaje się, że słysząc jeszcze okrzyki tej piersi, napawającej się wonią pól i łąk, dźwiękami fletu pastuszej (wiosna), śpiewem ptactwa leśnego, słonecznością krajobrazu, a potem grozą niespodzianą rozpasanych żywiołów (lato), pogodą pieśni dziękczynnej i radością, spowodowaną obfitym plonem (jesień).

Nastąpił dźwięk, a z nim refleksje na temat życia i wiara w przyszłe szczęście. „Zima” kończy chór podwójny, który wraz z orkiestrą rozbrzmiewa w całej swej potęgze, odpowiadającej wielkości arcydzieła, które stanowi najbogatszą kartę twórczości „papy” Haydna.

Kantata jest jednym z ostatnich utworów sędziwego mistrza (liczącego podówczas lat 69), a mimo to niewiele ustępuje wcześniejszym jego dziełom, ale je przewyższa zarówno pod względem piękności jak i wykonania, które trwało jedenaście miesięcy.

Utwór ten ujrzał światło dzienne po raz pierwszy w Wiedniu w r. 1801.

Wynik artystyczny poniedziałkowego koncertu pod dyrekcją p. S. Zylbera był ze wspaniałym miar dodatni i odpowiadał poważnym wymaganiom Tow. „Hazar” rozporządza licznym chórem mieszanym pierwszorzędną wartością o zaletach głosowych jak ekspresyjnych, nie więc dziwnego, że niektóre części, decydujące o efekcie całości, brzmiały imponująco, jak np. scena polowania oraz tańca (koniec „Jesieni”) gdzie wraz z chórem orkiestra ilustruje malowniczo pląsy i swawolę rozradowanego ludu. Był to niezwykle popis

i zarazem tryumf dyr. Zylbera, któremu publiczność nie oszczędziła objawów zadowolenia w postaci gromkich oklasków.

Solowe partie wyszły niemiennie chwalebnie. Sympatyczny głos p. Stelli Birnbaurowej iskrzył się na kawiach tenorów orkiestrowych. Utalentowana śpiewaczka wykazała ponadto umiejętność i umiarkowanie w posługiwaniu się materiałem głosowym jak również inteligentną poprawność w frazowaniu.

Pan Rolicz Sarna (Lukasz) dowiódł, że posiada głos, podporządkowany woli, a wolę oddaną na usługi uczucia i wytwornej ekspresji. Pięknej partii basowej nie przybrał w krasie artystycznego polotu p. Benedykt Remy, którego głos okazał się za mało giętkim do subtelności światłocieni. Natomiast p. Remy dzięki swej muzykalności przyczynił się do utrzymania tercetu na odpowiednim poziomie artystycznym.

Sala koncertowa była wypełniona po brzegi.

F. Hal.

TEATR POLSKI (Cegielniana 63)

pod dyr. Franciszka Rybickiego.
Środa 2 kwietnia. „Maz z interjii”, komedia amerykańska w 3-ach aktach B. Johnson Youna.

Oflary

złożone w „Głosie Polskim”:

Na Dom Sierot (Północna 88).

Zamiast kwiatów z okazji urodzin Heli Ostrowskiej—koleżanka Fela Klecka 3 mk.

Weinreichowa 25 mk., Kozłowska 5 mk., Kahn 10 mk., Potasz 5 mk., Fuchs 5 mk., P. Goldberg 5 mk., B. Goldberg 5 mk., R. Cygler 10 mk., S. Strach 3 mk., H. Mlynarska 25 mk., M. Mendelson 10 mk., A. Amdurska 5 mk., Marja Habergitowa 5 marek, C. Weissowa 5 mk., Ludwikowa Hirsberg 20 mk., J. Sumerei 25 mk., Weimano-

B. P. z Holenderów Bronisława Roger Rieffel

zmarła w Paryżu w lutym r. b. w 30-tym roku życia.

O bolesnym tym losie zawiadamiają krewnych, koleżanki i przyjaciół w głębokim bólu porostali

Matka, mąż, synek, siostry i bracia.

wa za pośrednictwem p. Krawcowej 20 mk., Serejska za pośredn. p. Krawcowej 15 mk., inż. J. Dylon 15 mk., M. Bestermanowa 5 mk., F. Krawcowa 3 mk.

Zamiast kwiatów w rocznicę ślubu pp. Izakostwa Rubinstein — Adolfostwa Rygler 15 marek.

Józefowa Rabinowicz w rocznicę śmierci matki 5 mk. 318

W rocznicę ślubu pp. Adolfostwa Herziglig—Maks Heiman 10 mk. 319

Na najbiedniejszych

Personel firmy Gustaw Rosental E. R. 5 mk., B. S. 5 mk., F. Z. 1 mk. 345

Na obrodców Lwowa.

Związek robotników rolnych oddziału majątku Wiskitno 9 mk. 347

Na bledne dzieci lwowskie.

Zebrałe na konferencji pedagogicznej w Lutomiersku z okazji imienin inspektora szkolnego okręgu łódzkiego p. Józefa Radwańskiego składe nauczycielstwo 89 mk. 349

Na Dom Sierot (Pasaż Szulca 20).

Z okazji urodzin Isienki E. — rodzice 25 marek. 350

TEATR Dziś o godz. 7.30

Scala Amerykanka
Operetka w 4-ach aktach.

Na Polski Skarb Narodowy.

(Złożono w redakcji „Głosu Polskiego” p.)

Bar „Empir.” 50 mk. 361
Władysława Zerkak 1 mk. 362
brem, 20 kop. srebr., 34 kop. miedz., 13 r. 367
nych monet.

Czas odnowić prenumeratę

Lekarz - Dentysta

H. LEWITA-FUCHS

Choroby zębów i jamy ustnej.
Przyjmuje od godz. 10 do 2 i od 4 do 7.
PIOTRKOWSKA 25 50.

Wiedeńska Klinika Lekarsko-Dentystyczna

ul. Nawrot nr. 4.

Wymywanie zębów, nerwów, borowanie zębów przy zastosowaniu najnowszych środków skutecznie bez bólu.
— Ceny bardzo przystępne.

Przedsiębiorstwo przewozowe Wincenty Wójcik

-- Łódź, Radwańska nr. 23 --

Przyjmuje zlecenia na odwozki towarów i dostawę stałych furmanek po cenach przystępnych.

832-1

CUKRY

po cenach hurtowych i detalicznych poleca

Stefan Piotrowicz, Łódź, Piotrkowska 127

Modes

800-3

Maison Nouvelle modele letnie. Grand Hotel 115

Koncesjonowane biuro elektrotechniczne Inż. J. MINTZ

Łódź, Widzewska 40

Przyjmuje wszelkie instalacje w zakresie elektrotechniki włączające. Sprzedaż materiałów po cenach przystępnych. 857-1

Fabryka Tektury Smółcowej M. Fajn i S-ka

Łódź, ul. Juliusza 15

poleca tekturę smółcową we wszelkich ilościach i gatunkach. 151-1

Najtańsze kupno!

Najtańsze kupno!

Dom Handlowo-Komisowy SAMOPOMOC

w czwartek w dniu 3 kwietnia o godzinie 10 rano urządza

I-szą Publiczną Licytację

rzeczy, oddanych w komis: mebli, dywanów, obrazów, obuwia, platery, pianina i t. d.

Właściciele: Stanisław Tymowski i Karol W. Well.

Zielona 3, Łódź, Zielona 3.

Sprzedaż detaliczna i hurtowa.

Najtańsze źródło rozmaitych towarów i Resztek

na bluzki, suknie, kostiumy, oraz kory, sukna, szewiel i boston i inne towary.

UWAGA; Korecki od mk. 12, barczany od mk. 20. Cagzi od mk. 15, na kamizelki od mk. 20.

— Ceny stałe i konkurencyjne. —

Ozielnia 34 (poprz. oficyna, I-sze piętro).

Towary najlepszych gatunków.

Baczność! Gospodynie! Baczność!

Jeżeli chcecie, by bielizna wasza wyszła przy farbkowaniu śnieżno-białą i nie zniszczyła się, to żądajcie we wszystkich składach aptecznych, kolonialnych i farb, znaną, wypróbowaną farbę do bielizny tak zwaną:

„Rosmana Farbka Kryształowa”

którą przy używaniu wysypuje się wprost do szklanki zimnej wody i takowa bez osadu zupełnie się rozprowadza. 444-1

Cena paczki 40 fenigów.

KRYSTAŁOWA

Tektura smółcowowa Smoła! Asfalt! Masa sklejonalna

w dowolnej ilości i podług cen przyst., w najl. gat. dostarcza:

Fabryka tektur smółcowych M. J. SZARFF

Konstantynowska 113. (Własna boczna kolejowa).

Szyby i Porcelanę

poleca po cenach

fabrycznych

M. Lewin

— Łódź, —

Piotrkowska 83

Maczka odżywcza

NEO - FOSFATYNA

— Apteki Klimpla i S-ki. — 859-6

Żądać wszędzie. Żądać wszędzie.

Ostrzeżenie. PIANINO lub fortepian

Henryk Litke, N. Zarzeńska 36, powróciwszy z Syberji po 4 i pół letniej niewoli, ostrzega przed kupnem czerecholwiek od żony swej Otylii Litke, urodz. Tułman. Kruca 25, która bez zezwolenia meża rozstrzeliła większą część majątku. Uważałam również wszelkie dokumenty przez nią podpisane, a znajdujące się obecnie w jej ręku. 816-1

Najpiękniejsze uczesanie

z odświeżaniem, manicure. Mycie głowy, odmładzanie twarzy. Usuwanie łupież, brodawki. Robota włosów w pięknym salonie. Eugenia Kartowska, Piotrkowska 60, I-e piętro, front. 821

Zgubiono paszport, wydany w Łodzi, na imię Dory Weinberg. 702-1

Akwarjum

domowe z rybami sprzedam Ewangelicka 8, m. 5. 821-3

MEBLE

nowe i używane różnego rodzaju do sprzedania w składzie mebli

u F. Mikszewskiego, przy ul. Anny 11. 662-3

Zkarnia sztuczna.

Tkanie różnej formy dzitur sztucznie nie do poznania tak w mekaim, damskim i wojskowym ubiorze, jak we wszystkich towarach. Mieści się obecnie Piotrkowska 117.

Dr. med.

S. Rakowski

(młodszy).

Były asystent prof. Pugnall. Choroby uszu, nosa, gardła i płuc.

Srednia 11 4.

Przyjmuje od godz. 3-5 po poł. 615-7

Akuszarka

B. BÜCHLER

Główna 5.

Dr. Ludwik Pinkus

wznowił przyjęcia.

Choroby wewnętrzne (specj. płuc.)

Al. Kościuszki 13. Przyjmuje od 4-6 do 6-7 wiecz. 139-13

Dr. M. Papierny

Akuzer i specjalista chorób kobiecych.

b. ordynator warszawskiej uniwersyt. Kliniki akuszeryjnej. Potulniowa 23

Przyjmuje od 9-11 r. i od 4-6 po poł. 720-15

Fortepian

— długi do sprzedania. — Potulniowa 2. Wiad. u stróża. 471-3

Dr. S. Kantor

Specjalista chorób wenerycznych skórnych i dróg moczopłucowych (niemiec piciowa). Leczenie promieniami Röntgena i światłem. Piotrkowska 144

Godziny przyjęcia: 9-2 rano 6-8 po poł. Dla pań od 5-6 p.p. 573-3

Dr. Stefan Kopicński

Choroby nerwowe

Piotrkowska 118, m. 3.

Przyjmuje od 4-6 wiecz. w niedzielę i święta 10-11 r. 572-1

Dr. Jelnicki

powrócił.

Choroby skórne i weneryczne.

św. Emilji 18

(róg Widzewskiej).

10-12 i 5-7, kobiety 4-5.

Operator odcisków

A. Kartowski, Piotrkowska 140

front, i piętro. Usuwam wszelkie odciski, wrosnięte paznokcie, bóle w nogach za pomocą elektryczności. Od 9-11 i od 3-5 pop.

Dr. Feliks Skusiewicz

POWRÓCIŁ

ul. Andrzeja nr. 13.

Choroby skórne i weneryczne.

Godziny przyjęcia: od 9-11 i od 5-7 i pół po poł. Panie 11-12 rano. 179-11

Dr. med. Stefania Rosenberg

przyjmuje w chorobach wewnętrznych i dzieciennych od 4-6 pop.

Konstantynowska 18.

Dr. Z. Mierzyński

Choroby wewnętrzne i weneryczne

Krótko 11 4. Godziny przyjęcia od 5 do 7 w. (prócz niedziel i świąt).

Z ubiorn paszport niemiecki, wydany w Łodzi, na imię Arona Małen. 71-3

Z ubiorn paszport, wydany w Łodzi, na imię Faj-wia Grausam. 71-3

Casino

Najwybitniejsza dziś polska gwiazda kinematograficzna

POLA NEGRI

w wielkim dramacie w 6 akt. odegranym w Meksyku, Valparaiso i Londynie p. t.

AWANTURNICA

Początek przedstawień o 4.30.

Dyrekcja Koncertów Alfreda Straucha.

LÓDZKA ORKIESTRA SYMFONICZNA
Sala Koncertowa

Niedziela d. 6 kwietnia r. b. o g. 3.15 pop.
24-ty Koncert Popołudniowy
poświęcony muzyce operowej

SOLIŚCI

Ida Ryderowa | Śpiew
Dr. L. Prybucki | Śpiew

Program: Wagner: Wstęp do op. „Śpiewacy Norymberscy”. Massenet: Arja z op. „Krol Lahor”. Verdi: Arja z op. „Bal maskowy”. Humperdinck: E. Modlitwa i pantomima z op. „Jas i Malgosia”. Humperdinck: Taniec czarownicy. (Pierwszy raz w Łodzi). Weber: M. Arja z op. „Wolny strzelec”. Weber: M. Uwertura z op. „Wolny strzelec”.

Bilety od mk. 1.— sprzedaje Czytelnia Nowości Alfreda Straucha, Dziełna 12.

OGŁOSZENIE.

Wobec otwarcia biura Komisarza Ministerstwa Apropowizacji przy Magistracie m. Łodzi Urząd Apropowizacyjny na Okręg Łódzki podaje niniejszym do wiadomości, że wszelkie sprawy podlegające kompetencji Ministerstwa Apropowizacji, a dotyczące ściśle mieszkańców m. Łodzi załatwiać będzie Komisarz Apropowizacji przy Magistracie.

REFERENT APROWIZACJI
na Okręg Łódzki.

Łódź, dnia 1 kwietnia 1919 r.

814-1

Licytacje przymusowe.

W czwartek, dnia 3-go kwietnia 1919 r., odbędą się następujące licytacje za gotówkę:

Miedzy godz. 9—12 przed poł.

Przy ul. Lutomierskiej 11: otomana,
Wesołej 5: kredens,
9: kanapa,
Nowomiejskiej 15: zegar,
20: 10 ubrań dziecięcych,
Drewnowskiej 8: szafa,
18: szafa sklepowa, waga,
Stary Rynek 4: obrus,
Aleksandryjska 27: 2 koldry,
4: zegar,
Franciszkańskiej 15: szafa,
Wolborskiej 32: kanapa,
Wschodniej 29: kanapa,
Witłz wskiej 12: 2 koldry,
Średniej 44: lustro, szafa:

Miedzy godz. 12 — 4 po poł.

Dzielnaj 22: otomana, szafa, stół,
Widzewska 40: otomana,
Dzielnaj 44: szafa,
Cegielnianej 87: szafa,
Przejazd 69: maszyna do szycia,
Piotrkowskiej 79: lustro, biurko,
Szkołnej 34: stół,
11: maszyna do szycia,
Zachodniej 39: szafa,
Wschodniej 47: szafa, stół,
Lipowej 8: stół, 6 kizesel,
Luizy 33: lustro,
12: stół,
Pasaż Szulca 19: stół,
41: szafa,
Zawadzkiej 22: szafa,
Cegielnianej 17: szafa,
15: biurko, stolik,
N.-Cegielnianej 48: szafa,
Długiej 31a: lustro,
Wólczańskiej 61: gramofon,
Benedykta 25: szafa,
Andrzeja 58a: stół,
26: zegar,
Widzewska 83: szafa, umywalka, 2 nocne stoliki, zegar, stolik.

Miejski Urząd Sekwestacyjny.

Łódź, dnia 1 kwietnia 1919 r.

830-1

Dyrekcja Koncertów Alfreda Straucha
LÓDZKA ORKIESTRA SYMFONICZNA

Sala Koncertowa

Poniedziałek, d. 7 kwietnia 1919 r. o g. 8.15 w.

XXVI Koncert abonamentowy

BENEFIS

Dyrektora Bronisława

SZULCA

SOLIŚCI

Irena Dubiska

(z Berlina). Mistrzowska ucz. Bron. Hubermana)

Stanisław

Gruszezyński

Pierwszy tenor bohaterski opery warsz.

W programie: Uwertura do op. „Oberon”. Czajkowski; 4-ta Symfonia F. moll. Brahms; Koncert skrzypcowy D dur. Bizet; Arja z op. „Carmen”. Illewy; Arja z op. „Zydówka”.

Bilety od 3 mk. do 14 sprzedaje Czytelnia Nowości Alfreda Straucha, Dziełna 12.

Passe-partout oraz bilety ulgowe nieważne.

Ważne dla Pań Modystek!

Polecam najnowsze modele kwiatów, piór fantazyjnych oraz inne dodatki do kapeluszy. Świeżo otworzony sklep

„Luba” (Glancówna) Piotrkowska Nr. 25 (w podwórzu).

Właścicielka magazynu gorsetów z Warszawy, Niecała № 10, pod firmą 829-3

„Maison Caprice”

przyjechała do „Grand Hotelu” pokój № 16, z wielkim wyborem gorsetów, pasków i staników.

Nowość! Specjalne gorsety dla osób lepszej tuszy uszczuplające a nie uciskające, podług modelu Leoty.

Instytut Roentgenowski

przy lecznicy Unitas, Pusta 19

pod kierunkiem D-ra H. Goldberga. Prześwietlenia, zdjęcia i leczenie. Godziny przyjęć od 9—11 i od 4 — 6 pop. 242-10

Wojskowy Krawiec

SZ. WEKSLER, Łódź, Piotrkowska 32

przyjmuje wszelkie roboty oraz dostawy dla wojska polskiego, również różne przeróbki. Specjalna pracownia bekiesz, mundurów, oraz skład wszelkich przyborów dla wojska. 1-2-1

Ofioszenia drobne.

A. A. A. Kupuje garderobę, futry, dywany i kwity lombardowe. Płacę najwyższe ceny. Wólczańska 43, m. 6. Proszę się przekonać. 639-5

A. Meble: różne, łóżka, materace, szafy, lustra, otomana, łóżeczko dziecięce, zegar, słupki — sprzedam tanio. Piotrkowska 223-3. 1 p., front 569-10

A. Meble: łóżka, materace, otomana, dywanowa, krzesła, szafy, lustra, Sienkiewicza 59, m. 4. Oficyna, pierwsze wejście, 1 piętro. 834-3

A. Potrzebna inteligentna samodzielną sklepowa gospodyni z kaucją. Szkolna № 33, m. 18. 793-1

A. Meble: sprzedam tanio. Karłowicza 8, m. 14, lewa oficyna, 1 piętro. 77-6

Administracja agronomów, rzemieślników, rolników, gospodyni wlejskie, miedzi, Nauczycieli, freblanki, boni z szyciem, buletowe, sklepowe, krawcowe z chubnemi świadectwami poleca Pierwszorzędne Biuro Nauczycielskie F. Sekowskiej, Przejazd 14. 680-3

Elektryczny umebłowany pokój zaraz do wynajęcia; komunikacja tramwajowa; № 3, 6, 8. Długa 20, m. 11. 147-2

Udział w małżeństwie poszukuje mieszkani o 3-ch pokojach z wygodami, lepszyn domu, w Poludniowej części miasta. Złozoszenia pod „E. P. 50” w admin. „Głosu” 827-8

Do sprzedania plac (40 X 80 lokci) przy Pabjanickiej szosie, obok remizy tramwajowej. Wiadomość — Wodna 42, Jarzębowski. 809-1

Dwa pokoje umebłowane do wynajęcia. Al. Kościuszki 32, m. 18. 843-1

O sprzedaniu pierwszorzędno urządzenie sklepu kolonialnego Hifi Czekwanowa, Piotrkowska № 193. Wiadomość — Piotrkowska 69, Czekwanow. 541-8

Elegancko urządzenie sklepowe do sprzedania. Wiadomość: ul. Piędzelnia 38, m. 41. 820-3

Freblanki wychowawczyń, prowadzące zajęcia w jęz. polskim, żydowskim, hebrajskim, do szkół, ochron, kompleksów i na kondyję poleca Biuro Pracy Sekcji Przedsiębiorstwa Wychowania przy Stow. Naucz. Żyd. (Piotrkowska 10). Zapisy przyjmuje się codziennie od 5—6 pp. w soboty i niedziele od 12—1. 823-2

Fortepian krótki czarny, prawie nowy, meble, wyjeżdżając sprzedam. Szkolna № 33, m. 18. 794-2

Łóżka z materacami, otomana dywanowa i szafa do sprzedania. Gubernatorska № 11, m. 3, zastanć można od 12—7. 802-2

Krawcy przyjmuje do roboty, a także do przerabiania. Wólczańska 13, 11 podwórze, 11 piętro. 985-12

Maszyny do szycia, „Singer”, maszynki damskie, męskie, szewskie, białkowe tanio. Ogródowa № 23, białkowa ul. 14. 827-2

Pracownia na maszynach w fabryce, bliżej prośb i zażaleń. Pabjanice, Zakładowa 7. 801-2

Maturzysty z praktyką handlową, polak-chrześcijański, 25 l., żonaty, poważne referencje. poszukuje posady. Oferty w „Głosie” pod „Polak”. 785-2

Meble: sprzedaje: syplalnię dębową lakierowaną kremowo, stolowy, gabinet, szafy, łóżka. Dziełna 11-25, w podwórzu. 736-12

Modny umebłowanie do stołowego pokoju (dębowa) jest z prywatnej reki do sprzedania. Piotrkowska 174, lewa oficyna, 2-gie piętro. 668-2

Maszyny do pisania wszelkich systemów kupuje, placę najwyższe ceny. Oferty: Ignacy Oppenheim, Warszawa, Królewska 31. 461-5

Palla wiosennej damskie, męskie poleca Sklep Komisyjny Feliksa Potza, Sienkiewicza 35. 104-3

Poszukuje się ładnie umebłowanego pokoju z oddzielną niekropującą wejściem. Oferty w admin. „Głosu” dla „I. K. 71”. 826-3

Pokój umebłowany frontowy, o 2 oknach, z elektrycznym oświetleniem zaraz do wynajęcia. Szkolna 12, parter, z frontu, m. 2. 828-1

Potrzebny pokój umebłowany, w śródmieściu, z wszelkimi wygodami. Oferty pod „K.” w admin. „Głosu”. 851-3

Poszukują 2-3 elegancko umebłowanych pokoi z kuchnią i wszelkimi wygodami, w śródmieściu. Oferty proszę składać w admin. „Głosu” sub „Z. K.” 854-1

Potrzebna dziewczyna do mieszkania, Piotrkowska 100. 895-1

Po ew akówna Anieła zgubiła paszport niemiecki, wydany w Pabjanicach. 795-1

Pacowni kapeluszy M. Hal-trecht, Piotrkowska № 120, przyjmuje do prześlanowania męskie, damskie, filcowe, słomkowe kapelusze podług najnowszych modeli, oraz cylindry. Ceny umiarkowane. 856-3

Pokój do wynajęcia z oświetleniem, ładnie umebłowany, przy chrześcijańskiej rodzinie. Juljusza 13, front, m. 8. 778-2

Pł szoz oficerski, nieużywany, z przedwojennego rosyjskiego sukna do sprzedania. Sienkiewicza 95, A. Wende, od godz. 10 rano. 861-3

Pianina, forteplany nowe i używane, wane, reparacje, strojenie, przewożenie, zamiana, kupno instrumentów. Ceny niskie, można na raty. Chodkowski, ul. Sienkiewicza 25. 800-6

Restauracji międzynarodowa wydaje obiady z 4-ch dań po 2.25, kolacje z 2-ch dań po mk. 2.50. Piwo z beczki. Bufet zaopatrzony w różne zakąski. 83-7

Reszki: batyst, jedwab, satyna, podszewka w różnych kolorach, barchany, płótno na ubranka, haftowane damskie koszule, białkowy materiał, kolorówka na posciel, kory, materiał na palta i inne. Konstantynowska 3, lewa oficyna, 1 wejście, 11 piętro, № 40. 722-2

Student matematyki udziela klasi. Złozoszenia pod „S. Z.” w admin. „Głosu” 832-3

Sklep sprzedam zaraz z powodu zmiany interesu. Ul. Luizy 12. 805-1

Udział w lekcji angielskiego, podług najnowszej metody Berlitz’a. Dziełna № 14, m. 6 (dom Urysona). Od 2 — 4 i 6—8. 540-7

Umywalka z marmurem, stolik do samowaru jasny, dębowy — sprzedam. Nawrot 23, pr. oficyna, parter. 796-2

Zgubiono zaświadczenie № 109 wydane z 9 uczastku o wykreślenie z kart chlebowych na 91 okres, jednej osoby, Hugo Roth. 797-1

Zgubiono paszport, wyd. w Łodzi na imię Izraela Weinryba. 810-1

Zgubiono legitymację chlebową na imię Elasa Rosenblata na 4 osoby. Ogińska № 11. 807-1

Zgubiono pugilares z pientędzmi i fotografią. Proszę o zwrot fotografii za wynagrodzeniem, Pasaż Szulca 36, Kawczyńska. 804-1

Zgubiono legitymację chlebową, wydaną na imię Abrama Hila Guidera na 9 osób. 803-1

Zgubiono portfel z pientędzmi oraz paszportem, wydany w Łodzi, na imię Hila Rózewicza. 742-3

Złote ramy, oryginalne amerykańskie biurko i krzesło do sprzedania. Zachodnia № 63, 1 p., m. 6. 833-2

Zgubiono paszport niemiecki i rosyjski, wydany w Łodzi, na imię Walentego Derewy, oraz legitymacja chlebową na 4 osoby. 8-1

Zgubiono paszport niemiecki, wydany z gm. Górka Pabjanicka, na imię Władysława Jaloeka. 818-1

Zgubiono paszport niemiecki, wydany w Pabjanicach, na imię Augustyna Wisniewka. 810-1

Zgubiono paszport, wydany w Berlinie, na imię Elzy Teschner. 833-3

Zgubiono paszport niemiecki, wydany w Łodzi, na imię Heima Weinberga. 80-3

Zgubiono legitymację chlebową, wydaną na imię Judeła Spreiregna, na 1 osobę. 842-1

Zgubiono legitymację chlebową, na imię Mordki Makowskiego, na 7 osób. 855-1

Zgubiono paszport niemiecki, wydany w Łodzi, na imię Pinkusa Breslauera. 741-3

Piekność
i Białosć cery nadaje
Krem „ORO”